

divadelní HROMADA

1996
ČÍSLO
XV

upravovatel
samostatných
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta

Je to pořád jeden život, ať se směješ, nebo pláčeš.

Staré japonské přísloví

Obsah:

VE VOLNÉM STYLU (Zprávy z Volného sdružení východočeských divadelníků)	431
Vážený příteli, kamaráde, bratře, druhu, kolego	431
Zpráva o činnosti VSVD za rok 1995	431
Zpráva o finančním hospodaření VSVD za rok 1995	434
Počet členů VSVD k datu konání valné hromady a zaplacené příspěvky	435
Z diskuse	435
Volby	436
Z první schůze Rady VSVD	437
NEPŘEHLEDNĚTE!	437
IMPULSY Z IMPULSU	438
- BYLO: O cenu Matěje Kopeckého v Libčanech	438
Okresní soutěž dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů	440
Divadelní Vamberk	441
- BUDE: Opakujeme termíny připravovaných krajevých přehlídek	442
Krajevá přehlídka loutkářských souborů (programu)	442
VIDĚLI JSME:	443
DS Symposion Třebechovice p.O. - Karafiát: Broučci	443
DS Jirásek Týniště n.O. - M.T.Růžička: Majorova familie	444
DS Zdobničan Vamberk - A.P.Čechov: Aktovky	445
DS J.K.Tyl Hořice - Tobis, Špilar, Mirovský, Beneš: Na tý louce zelený	445
Klub Na střelnici Králíky - Kristův příběh	446
PRKNA PRAŠTĚLA (Co se událo v souborech a místech):	446
Týnišťský divadelní podzim	446
O pohárek SČDO	447
Vážení přátelé (dopis Andulky a Míly Kučerových z Pardubic	448
Léty prověřené stálce v dramaturgii Jaroměřských a hronovských ochotníků	449
Rozjímání s Fulghumem	449
Z Hořic	449
Z Jeslíček	449
Z Hostinného	450
Z Dolní Dobrouče	450
Z Městečka Trnávky	450
Turnovský drahokam	451
Z Jaroměře	451
Z Jilemnice	451
Z Vamberka	451
PRKNA BUDOU PRAŠTĚT (Co se bude dít v souborech a místech):	453
Milé Volné sdružení... (dopis Jany Albrechtové)	453
Pozor! V Luži se chystá přehlídka!	453
Haló, tady Moravská Třebová	454
Z Hefmanova Městce	455
Z anketních lístků jsme vyčetli	455
ŠKOLA HROU	456
NESTOŘI A KANDRDASOVÉ:	457
Zuzana Nasková	457
VE SLUŽBÁCH THÁLIE (Jubilea, poděkování)	460
PELMEL (MIŠMAŠ)	464
REFLEKTOR:	465
Pozvánka na Divadlo v travě	465
Divadlo (měsíčník českých divadel)	466
Rok 1996 v Muzeu loutkářských kultur v Chrudimi	466
MIMO RUBRIKY:	467
Autorský zákon v praxi	467
DILIA informuje	468
KRATOCHVILNÉ ČTENÍ	470

Uzávěrka příštího čísla: 15. května 1996

Příspěvky a fotky prosíme zasílat pouze na adresu: **IMPULS, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové**

HROMADA č. 15 - Vydává Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové, Okružní 1130, 500 03, telefon: 049/42769, tel./fax: 049/46560, ve spolupráci s Volným sdružením východočeských divadelníků.

Redakce: Alena Exnarová, Mírka Císařová, Karla Dörrová, Jan Merta. Grafická úprava: Mario Alfieri, Honza Kocman.

Neprošlo jazykovou úpravou. Uzávěrka tohoto čísla: 10.3.1996.

Tisk: GTS Creative Studio, Havlíčkův Brod, v počtu 420 ks

Registrováno na RK OÚ v Hradci Králové pod č. 31/91.

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

Vážený příteli, kamaráde, bratře, druhu, kolego, totéž v ženském rodě (nehodící se škrtni) již pátý rok jsme společně v jistém svazku divadelním, který se nazývá Volné sdružení východočeských divadelníků, a to jak jeho řádní či čestní členové nebo jen občasní účastníci některých podniků tohoto sdružení. Možná, že čteš Hromadu - občasník velmi zajímavý a žádaný, kterého vydáváme na čtyři stovky a posíláme platičům příspěvků, ale dokonce i neplatičům a celé řadě souborů a dalších zájemců. Setkáváme se na hradeckých Inspiracích, na různých přehlídkách, občas zkusíme zajistit něco pro divadelnické vzdělávání. Zdá se tedy, že VSVD funguje bezproblémově - jenže... Je to jako se vším.

Již pátý rok táhne organizační a „funkcionářské jádro“ (za pomoci Impulsu) stejný tým lidí. Na výročních valných hromadách se nás „valně“ neschází. V poslední Hromadě byl distribuován jakýsi dotazník, kterým jsme si chtěli ověřit vzájemný kontakt mezi soubory, resp. odběrateli Hromady a vedením VSVD. K termínu se ze čtyř set rozesílaných vrátilo deset...

Takže nevíme, jak vláčet tuhle káru dál. Nadále sami nebo s Vaší pomocí? Rádi bychom se o tom s Vámi poradili na výroční valné hromadě našeho Volného sdružení východočeských divadelníků, která se uskuteční

v sobotu 27. ledna 1996 ve 13,30 hod.

v „Podkroví“ Klicperova divadla v Hradci Králové, na niž Vás tímto srdečně zveme.

Tak tuhle pozvánku, vlastně apelaci z pera Saši Gregara a s podpisem Honzy Merty, jsme většinou všichni dostali. Někteří přišli, někteří ne. Někteří nepřišli, i když chtěli, protože nemohli nebo je sklátila choroba, tak jako mne. Mrzí mne, že tak obrázek, který se vám pokusím o valné hromadě podat, nemůže být podložen osobní zkušeností - budou to jen zprávy, záznamy, materiály a tu a tam něco z toho, co jsem se doslechl.

Jednání valné hromady řídila místopředsdkyně VSVD Karla Dörrová.

ZPRÁVA O ČINNOSTI RADY VSVD ZA ROK 1995

Vážení a milí přátelé!

Je to právě o šest dní déle než jeden rok, co se znovu společně setkáváme zde v podkroví Klicperova divadla při valné hromadě. Nabízí se nám tak jedna z mála možností pohovořit v klidu o minulé i další činnosti a existenci našeho Sdružení.

Všichni jsme příznivci divadla a víme, že divadlo je v první řadě komunikace mezi lidmi, mezi těmi co hrají a těmi co se dívají. Jedni bez druhých nemohou být a existovat, má-li komunikace prostřednictvím představení splnit svůj účel, naplnit smysl onoho v amatérských podmínkách někdy až nepochopitelného jednání, onoho fandovství těch na jevišti i okolo něho. Fandovství, které vede členy souborů, aby se po delší dobu, pravidelně bez ohledu na televizi a jiné kulturní pochutiny scházeli a připravovali představení, které nakonec sehrají 2-3x. V lepších případech i vícekrát, ale zase s nároky na čas a energii, na překonávání okolností někdy krajně pro tuto činnost nepříznivých. A po přípravách nastane čas premiéry a všichni jsou rozechvěni očekáváním jak publikum představení přijme, jak dopadne komunikace s divákem skrze ono představení, jestli se odrazí úsilí inscenátorů od myslí diváků a navrátí se nazpět pozitivně přetransformované k nim na jeviště, aby jejich úsilí povzbudili. Tak vzniká další dimenze divadla, ona optimální divadelní komunikace, ono napětí ze vztahu herec - divák, jež dělá divadlo divadlem a je asi onou drogou, která k výsledku podněcuje.

Ale nejen na divadle, i při každé jiné lidské činnosti je tento, ať už pozitivní či negativní, odraz důležitý. Neboť nejen že naplňuje pocit sounáležitosti, ale také vede, podněcuje a potvrzuje smysluplnost činnosti o kterou se právě jedná. Odstraňuje pocit zbytečně vynakládané práce, odstraňuje pochybnosti. - Nějak jsme těmto pochybnostem podlehl i my, členové Rady. Naším společným komunikačním prostředkem je Hromada. A pak některá ojedinělá setkání při představeních, nebo přehlídkách, ale při těch už

VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ
SDRUŽENÍ VOLNÉHO STYLU
VSVD

ex

většinou na řeči o obecných problémech mnoho času nezbyvá. Tedy hlavně Hromada. A vracím se k poslednímu, již čtrnáctému číslu, ve kterém jsme nakonec po dlouhém váhání uveřejnili výzvu k vyplnění přiloženého anketního listu. Jak se nám to zdálo jednoduché! Kdo dostane Hromadu odpoví a my budeme vědět jak si vlastně ve východočeském kraji v amatérském divadle stojíme. A z výsledků dokonce sestavíme přehled souborů s informacemi o jejich činnosti a rozešleme podle nás tuto užitečnou informaci všem. A také se dozvíme jak dál s Hromadou. Už ve zmíněné výzvě jsme uváděli, že bychom rádi zjistili správné adresy těch, kteří o Hromadu stojí. Rozesíláme okolo 350 ks výtisků na adresy které máme k dispozici a máme někdy pocit - i když sami máme zájem na tom, aby se všechny informace dostaly co největšímu okruhu lidí od divadla - že ne vždy je zasíláme na správnou adresu. Že někde výtisky přebývají a někde se třeba nedostávají. Tento komunikační odraz tak úplně nevyšel. Nesplnil to co jsme si od něho slibovali. - A nebo je opravdu tak malý zájem o to co děláme, nebo o to co se v našem kraji děje? Byli bychom rádi, kdybyste se spolu s námi i nad tím zamysleli. Tím více si vážíme těch, kteří nelenovali a věnovali pár minut odpovědi. Nazpět jsme obdrželi 13 anketních listů. Díky za ně. A proto ten „výkřik“ z naší strany ve formě pozvánky na tuto schůzi. Neboť nabízí se otázka: Měli jsme „diváků“ tak málo, „hráli“ jsme tak mizerně? V tom případě je jen ve vašich rukou všechno změnit. Neboť my se teď zodpovídáme vám - valné hromadě - a vy máte rozhodnout co a jak dál.

Ale teď bych se vrátil k praktickým otázkám naší činnosti v minulém roce. Většinou jsme vás o ní informovali dost podrobně v Hromadě, takže jen některá připomenutí a vysvětlení. Tuto zprávu doplní moji kolegové krátkými zprávami ze svých rezortů.

Páteří celé divadelní činnosti a spolupráce VSVD s Impulsem, kterou v podstatě za Impuls reprezentuje Kája Dörrová jsou přehlídky. Jejich příprava a zajišťování, a to v návaznosti na přehlídky národní a mezioborové. Tato činnost intenzívně naplňuje celý první půlrok. Začíná dokonce již v roce minulém pozvánkami na recitace dětí a končí pro nás vrcholnou přehlídkou Inspirací v květnu nebo červnu. V minulém roce proběhlo v našem kraji šest krajevých postupových přehlídek s různým podílem vzájemné spolupráce Impulsu, VSVD a místních pořadatelů. Kromě recitačních soutěží dětí a uměleckého

přednesu mládeže, kde probíhají okresní kola, do divadelních přehlídek jsou zařazeny všechny soubory, které se přihlásí. Počty zúčastněných souborů byly oproti roku 1994 mírně nižší, ale přesto není situace zas až tak beznadějná. Na přehlídce mladého divadla ve Vamberku bylo předvedeno patnáct představení, dětských divadelních a loutkářských souborů v Ústí se zúčastnilo devatenáct, loutkářských souborů v hradeckém Draku třináct; v divadle pro děti v Havlíčkově Brodě byla však jen tři vystoupení z našeho kraje. Ze všech přehlídek kromě divadla pro děti byla doporučena představení na národní přehlídce, kde většinou uspěla dobře. V oboru činoherního divadla byl proveden pouze výběr objížděním souborů a do Třebíče bylo doporučeno představení Gogolova Revizora DS Kolár z Police nad Metují. Pro přehlídku venkovských souborů ve Vysokém nad Jizerou nebyl nalezen žádný kandidát. I národní přehlídce seniorského divadla v Plzni se zúčastnil hronovský soubor MAJ s Čechovovým Medvědem. Jiráskova Hronova pět souborů z našeho kraje z celkových šestadvaceti. V tomto ohledu se ukazuje, že divadlo v našem kraji stále žije, i když některá představení jsou na nižší úrovni, než jsme byli zvyklí. Ale je jiná doba, nároky v běžném životě jsou nesrovnatelně vyšší a tak asi i nároky a kritéria výběru představení se budou muset novým okolnostem přizpůsobit, neboť představení budou přinášet poněkud jiné kvality.

Mimo tento program závazných přehlídek stojí pro náš kraj důležitá a charakteristická přehlídka - INSPIRACE. Inspirace, která byla v uplynulém roce zapojena do mezinárodního divadelního festivalu, který pořádalo Klicperovo divadlo. Inspirace tu dostala svůj prostor na závěr festivalu. Toto spojení mělo umožnit zhlédnutí představení profesionálních divadel odjinud. Nabídlo také možnost využít této příležitosti k propagaci amatérského divadla a využít příležitosti levnějšího pronájmu divadelních prostorů v rámci celé akce. A nabídnout pro propagaci i aktivity pouličního divadla. Tomu se více dařilo v úvodu festivalu, méně již pak během týdne na opuštěných pódiiích na Velkém náměstí. Také letos by měl být tento pokus o zapojení Inspirace do rámce festivalu opakován.

Inspirace je koncipována jako přehlídka, která přináší inspirativní podněty z oblasti divadla i spřízněných oborů, a to inscenace hledající, experimentující a přinášející nové podněty a příklady.

Výběr na tuto přehlídku se tedy řídí hlavně těmito pravidly a podmínkami. Některým výtkám na adresu pořadatelů, např. na větší početní účast souborů z hradeckých Jesliček, možno čelit tím, že jiná představení, která by uvedené podmínky splňovala, prostě nebyla. Domníváme se, že původ souboru není pro tento výběr důležitý. Důležitý je podnět a experiment, který může mít široký dosah poznání pro ty, kteří o to stojí. Druhou výtkou byla neúčast většího činoherního představení z regionu. Bohužel se tentokrát nenašel ani divadelní ani časový prostor v rámci celkového programu mezinárodního festivalu, jehož součástí se Inspirace stala. Náhradou za to se stala tři sice profesionální, ale velice podnětná a kvalitní představení, a to Krvavá svatba Klicperova divadla a dvě představení ruského divadelního souboru z Permu - Panočka a Gogolova Ženitba; obě tato představení byla speciálně hrána i pro účastníky Inspirace a byla velice podnětnou a inspirativní ukázkou divadelní (viz Hromada č. XIV - Jan Císař). - Součástí této veliké divadelní akce bylo také setkání absolventů a lektorů bývalé Lidové konzervatoře Východočeského kraje, které zorganizovala Kája Dörrová na úvod Inspirace i s nabídkou dvou představení pro ně. Výsledkem tohoto hezkého a trochu i nostalgického setkání byla anketa z otázek položených účastníkům. Odpovědi, vesměs pozitivní, jsme uveřejnili v Hromadě.

K aktivitám mimo soutěžní přehlídky patřila dramaturgicko-režijní dílna, která proběhla od 2. do 9. července již podruhé, tentokrát v Trutnově v penzionu Mirka Beiera. Lektori Vladimír Zajíc a Matěj Šefrna. Seminář měl i své víkendové pokračování v sobotu 16. 12. v Jesličkách za vedení Matěje Šefrny. K těmto aktivitám patří také již 22. přehlídka loutkářských souborů v Libčanech v listopadu 1995. Byla snaha podpořit uspořádání přehlídky činoherního divadla na podzim v Malých Svatoňovicích. Z ní nakonec sešlo pro nedostatečnost místních pořadatelů.

Během roku jsme opět ve spolupráci s Impulsem vydali tři čísla Hromady a rozeslali je na všechny adresy, které máme k dispozici zatím beze změn. Redakce Hromady pracovala ve stejném složení jako dosud. Pro větší pracovní zatížení v zaměstnání omezí asi svou spolupráci v redakční radě Alena Exnarová, což by představovalo výraznou ztrátu. Díky jí dostávala Hromada svoji konečnou literární podobu. Pro další spolupráci v redakční radě se ale vyjádřili

pozitivně Pepa Tejkl a Saša Gregar. Schůzku redakční rady v rozšířeném obsazení plánujeme na únor až březen.

Rád bych tento výčet divadelních aktivit, které probíhaly s naší spoluprací, doplnil o zprávu se zajišťováním finančních dotací. Pro rok 1995 jsme žádali o dotace 2x. Na počátku roku o 67.000,- Kč a obdrželi jsme 40.000,- Kč a na podzim ještě o dodatečnou podporu na 30.000,- Kč, kterou jsme obdrželi. Celkem jsme tedy obdrželi z prostředků Ministerstva kultury ČR 70.000,- Kč na Hromadu, Dílnu mladého divadla a metodickou pomoc souborům. Na některé další regionální akce žádal DS Zdobničan Vamberk a získal z požadovaných 72.500,- Kč 45.000,- Kč na krajové přehlídky Divadelní mládež, loutkového divadla a na Inspiraci. Celkem tedy poskytlo do našeho regionu MK ČR 115.000,- Kč. Což je jistě nezanedbatelný přínos. Další finanční příspěvky pocházejí z Impulsu a také ve formě mezd jeho pracovníků, které se o zajištění akcí starají a z příspěvků těch okresů, které takovou činnost podporují a váží si jí.

Všechny prostředky jsme se snažili využívat smysluplně. O dotace pro rok 1996 jsme zažádali v obdobném rozsahu. Rozhodování o nich bude probíhat v únoru až březnu. Tedy v době, kdy řada akcí bude již v běhu, neboť nemůžeme z důvodů předem stanovených termínů přehlídek čekat. A přitom chceme dva víkendy ve Vamberku věnovat přehlídce souborů činoherního divadla. Letos budeme očekávat přiděl finančních prostředků zvláště netrpělivě, neboť na přelomu roku probíhala u nás kontrola z NKÚ o správnosti hospodaření s poskytovanými dotacemi i o způsobu jakým je prováděno ministerstvem. Tato kontrola má být uzavřena závěrečnou zprávou v pondělí 29. 1. 1996. Při kontrole nebyly zjištěny žádné podstatné závady v hospodaření z naší strany. Některá drobná upozornění ze strany NKÚ k důslednějšímu respektování některých předpisů však v budoucnu budeme muset realizovat.

Z našeho plánu činnosti bych uvedl ještě pokračující spolupráci s AITA. Místo Lídy Honzové, která se schůzí v poslední době nemohla účastnit, na ně jezdila Karla Dörrová. Z našich řad se výhod AITA dostalo členu naší Rady Petru Vrběckému, který se zúčastnil v roce 1995 hereckého semináře v Moskvě.

A na závěr ještě k samotné činnosti Rady. Rada se sešla za uplynulé období 9x. Prakticky 1x za měsíc

mimo prázdnin. Účast členů na schůzích byla střídavá, ovlivněná nemocí nebo časovým zaneprázdněním. Ale nastolené otázky se dařilo vždy řešit podle časových plánů. Původně navržené a realizované rozšíření Rady se nám moc nevydařilo. Např. Petr Vrběcký byl prakticky na schůzi jen asi 1x. Vzhledem k problémům čím dále většího zatížení lidí a ve snaze zjednodušit nějak fungování vedení VSVD chtěli bychom vám navrhnout následující řešení a vyzkoušet je v příštím roce. Ustavit Radu maximálně 5 - 6 členů jako pracovní skupinu, která by se scházela pravidelně a dle potřeby a řešila záležitosti hospodářské a organizační a k ní ustavit jakousi Širší radu, která by suplovala bývalý poradní sbor, nebo již dříve miněnou regionální radu, o kterou jsme usilovali, ale která nefungovala. Tato Širší rada by se sešla 2x za rok, vždy v sobotu, aby na společné rokování byl čas a dojíždějící členové nebyli omezováni dopravou, kterou bychom samozřejmě hradili. V této širší radě by se projednávaly otázky najmě divadelní. Předkládáme vám tedy jakousi kandidátku lidí, se kterými byla účast v jednotlivých útvarech projednána a žádáme vás o doplnění dalších členů Rady i Širší rady z vašich řad, neboť si myslíme, že tím, že jste na schůzi přijeli, vyjádřili jste jistý pozitivní vztah k VSVD a jeho činnosti.

Chtěl bych při této příležitosti nahlas obdivovat neutuchající aktivitu Aleše Němečka, člena revizní komise, který neustále neztrácel zájem o činnost Rady, i když byl dlouho nemocen a jakmile mohl, ihned přijel, a to dojíždění z Luže není vůbec nic jednoduchého. A dokonce za sebe přivedl nástupce, Radka Zemana, kterého jsme s jeho souhlasem ihned zapsali na kandidátku v dobré víře, že jablko daleko nepadá od svého učitele.

Děkuji všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na fungování činnosti VSVD.

Jan Merta

Zpráva o finančním hospodaření VSVD za rok 1995 (zkráceno)

VSVD v roce 1995 se řídilo i ve svém bezprostředním hospodaření zejména plánem schválených akcí, na které nám Ministerstvo kultury poskytlo dotace, a které jsme na základě toho realizovali.

Především z vybraných členských příspěvků členů

VSVD kryjeme tu část prostředků, které potřebujeme pro běžný provoz, jak ostatně vyplývá z předložené zprávy. Jak v odborné činnosti, tak i v činnosti hospodářské úzce spolupracujeme s Impulsem, přes kteroužto organizaci uskutečňujeme a vyúčtováváme nejednu z našich aktivit.

Vyúčtování dotací od MK na akce VSVD 70.000,- Kč je následující:

Dílna mladého divadla	20.000,-	Kč
Metodická pomoc souborům	20.000,-	Kč
Přehlídka loutkář. souborů a regionální výběr na Třebíč a JH	12.000,-	Kč
časopis Hromada	21.717,40	Kč
Celkem	73.717,40	Kč

Z prostředků VSVD bylo nad rámec dotací uhrazeno chybějících:

Na přehlídku loutkář.souborů a reg.výběr	2.000,-	Kč
Na tisk a poštovné Hromady	1.717,40	Kč
Celkem	3.717,40	Kč

Stav finančních prostředků se rok od roku poznamená zvětšuje, i když je to proti minulému roku zvýšení pouze o 4.168,08 Kč. K 31.12.1995 máme celkem 42.639,29 Kč.

A jak vypadá výsledovka hospodaření VSVD?

Příjmy činily celkem	201.014,28	Kč
Výdaje	196.846,20	Kč
Přebytek hospodaření	4.168,08	Kč

Podrobnější členění příjmů a výdajů je toto:

Příjmy VSVD celkově činí:

dotace	70.000,-	Kč
členské příspěvky VSVD	9.576,52	Kč
úroky z běž.účtu EAGB	1.437,76	Kč
celkem:	81.014,28	Kč

Výdaje VSVD celkově činí:

vyúčtování dotací	70.000,-	Kč
z prostř. VSVD		
na akce dále uhrazeno	3.717,40	Kč
zapl.příspěvek AITA	500,-	Kč
známky	277,80	Kč
za tisk pošt.poukázek	569,-	Kč
cestovné členům Rady na zasedání	1.362,-	Kč
poplatky za ved. běž. účtu EAGB	420,-	Kč
celkem:	76. 846,20	Kč

Vyúčtoval: Břetislav Lelek

Počet členů VSVD k datu konání valné hromady

okres	jednotl.	soubory	poč. členů v souborech	poč. členů v okrese
HB	3	1	30	33
HK	15	1	25	40
CR	13	2	66	79
JC	2	1	20	22
NA	6	0	0	6
PA	8	1	10	18
RK	6	0	0	6
SM	5	0	0	5
SY	9	0	0	9
TU	9	0	0	9
UO	8	0	0	8

84 6 141 225

Z celkového počtu členů je 5 nových (2 HK, 3 CR)

VSVD má 6 čestných členů a jedno čestné kolektivní členství (Div.JESLIČKY H.K.)

Vypracoval: Svát'a Pilař

Členské příspěvky na valné hromadě zaplatili:

Jedlotlivci

Lelek Břetislav	HK	Procházková Hana	HK
Horák Karel	HK	Faltejšek Rudolf	HK
Hartman Dušan	HK	Merta Jan	HK
Pištorová Jiřina	CR	Zeman Radek	CR
Pilař Svatopluk	PA	Mocková Hana	SE
Sůva Miloslav	SE	Šefrnová Blanka	SY
Šefrna Karel	SY	Husáková Věra	TU
Kalina Martin	TU	Vencel Jiří	UO
Podolský Václav	UO	Podolská Helena	UO
Zavoral Miloslav	čestný člen!	TU	

Soubory:

DS J.K.Tyla Moravská Třebová - nový člen !
(15 členů v souboru)

Vypracoval Svát'a Pilař

Revizní zpráva

Na závěr přednesených zpráv vystoupil Mirek Beier, předseda revizní komise, a konstatoval, že všechny účetní doklady jsou řádně zapsány, že celá agenda o hospodaření VSVD je řádně a bezchybně vedena a revizní komise neshledala žádné závady.

K předneseným zprávám nebyly ze strany členstva vzneseny žádné připomínky a její činnost byla jednomyslným hlasováním schválena. Po krátké přestávce bylo přistoupeno k diskusi k obecným problémům amatérského divadla, k činnosti VSVD a k Hromadě.

Z diskuse

Ředitel Klicperova divadla Ladislav Zeman hovořil podrobně o přípravách 2.ročníku mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů...

Karla Dörrová informuje o chystaných aktivitách Impulsu (recitační soutěže, letní dílna, přehlídky...)

Michal Drtina informuje o přehlídce ve Vamberku...

Honza Merta vyzývá k doplnění kandidátky do Rady, ale neuspěl...

Pár slov Mirky Císařové

(mírně kráceno podle diktafonového záznamu)

„Možná si všichni neuvědomujeme, co znamená, že organizace VSVD tu existuje. Je to svým způsobem výjimečné i v rámci republiky a spojení s Impulsem vytváří jednotku, která je jedinečná a jediná. Díky tomu se může dělat spousta věcí, které se v jiných oblastech dělat nedají. Mluvila jsem o tom i na Artamě - tenhle region je jediný, kde ještě některé věci fungují. Včetně toho, že třeba Hromada je všude citovaná jako něco neuvěřitelného. Že vůbec něco takového na úrovni oblasti vychází. A spousta věcí, která tady jakoby vyrůstá z tradice a která se tu dělá proto, aby soubory držely pohromadě, to je něco, co stojí za to, aby se podpořilo. A že zoufalé držení pozic současně Rady VSVD je ohromné - je to vše osobní přínos,

který spousta lidí nedocení. Ono to jenom vypadá jako že všechno běží samo, že je to samozřejmostí. Zejména linie soutěží třeba z hlediska jednoho souboru, který nedělá v současné době něco vhodného pro soutěže, se nezdá být důležitá. Ale je velmi důležitá, protože udržuje jistá kritéria a umožňuje vidět ostatním, co se vlastně děje. To pořád zůstává, takže si myslím, než budeme volit radu, než uslyšíme znova volající hlas na poušti, že bychom si měli aspoň všichni uvědomit, že je to něco, co je svým způsobem fakticky výjimečné a že nebýt toho, spousta věcí by v této oblasti vůbec nebyla, protože by nebyly ani peníze. Například už jenom ty peníze by těžko někdo jiný získal. Impuls je jediným regionálním zařízením v celé republice a může existovat nejen díky tomu, že se okresy spojily atd. Ale v současné době zejména proto, že tady existuje VSVD. Tady to fungovalo a funguje, některé věci jsou méně bohaté, ale jakási pospolitost, kontakt, to tady pořád je. A je to opravdu díky tomu, že existuje tahleto organizace. A existuje se státním zařízením. Je to výjimečné. To jsem měla na srdci, protože to je důležitá věc.“

Karla Dörrová připomíná, že ředitelka Impulsu Jarmila Šlajsová fandí všem aktivitám a stará se, aby byly prostředky na činnost. A stejně výjimečná je i aktivita pracovníků na hospodářském oddělení Impulsu, které se snaží o to, aby věci šly tak jak je třeba....

Honza Merta říká, že činnost Impulsu a VSVD probíhá ve vzájemné finanční součinnosti a vše je propojené ve prospěch amatérského divadla...

Blanka Šefrnová by si nedovedla představit svoji činnost bez Hromady, festivalů a občasných divadelních sešlostí... Zvlášť když přijde Hromada, je to prý báječné... A když ji čte náhodou někdo odjinud, chce si ji hned objednat... Taky ale říká, že člověk obvykle, pokud není přinucen, přímo osloven, sám od sebe nenapíše...

Heidemarie Sekáčová, která čerstvě pracuje na kulturním středisku v Moravské Třebové sděluje, že už se s ředitelem dohodli, že výtěžek z jednoho představení zašlou na konto Hromady.....

Více lidí se zapojuje do diskuse o možnostech získávání finančních prostředků, sdělují si vzájemně své zkušenosti...

Z Ústí nad Orlicí se dozvídáme, že letos současně slaví výročí divadelní soubor (100 let) a také

Roškotovo divadlo, oslavy budou probíhat od září do konce listopadu a vyzývají zájemce k nabídce představení - co nejdříve, ze zhlédnutých si pak vyberou... Kontaktní adresa: Jan Štěpánský, U hřiště 1182, 562 06 Ústí n.O., tel. 0456/523516 do práce, 524155 večer....

Heidemarie Sekáčová navrhuje zřídit v Moravské Třebové divadelní amatérskou agenturu, kde by si soubory představení vzájemně nabízely a mohly se navštěvovat.... Dále hovoří o tom, že by rádi uspořádali divadelní přehlídku a předběžně se domlouvají s Kájou Dörrovou na přehlídce divadla jednoho herce a aktovek...

Volby

Po obecné poměrně bohaté diskusi se hovořilo o kandidátce předložené Radou VSVD v souladu se záměry uvedenými ve zprávě předsedy. Ze strany přítomných nebyly vzneseny žádné náměty ani návrhy na doplnění Rady a revizní komise. Pouze Širší rada VSVD byla doplněna několika jmény z pléna. K činnosti Širší rady bylo návrhem R.Faltejska doporučeno, aby se v rámci jejího setkávání uvažovalo i o volném setkávání ostatních amatérských divadelníků. Návrh se setkal se souhlasem všech účastníků. Přesto budou navrženi členové Širší rady zachováni, aby tvořili jakousi páteř informátorů z míst, kde sami v divadle pracují. Termín konání schůzky bude oznamován divadelní veřejnosti buď v Hromadě nebo v jiných oznámeních.

Kandidátka předložená Radou VSVD:

Rada VSVD: Dörrová Karla, Drtina Michal, Lelek Břetislav, Merta Jan, Pilař Svatopluk, Zeman Radek, Vrága Zdeněk

Revizní komise: Beier Jaromír, Gregar Alexandr, Němeček Aleš

Širší rada: Albrechtová Jana, Drábková Eva, Honzová Ludmila, Sekáčová Heidemarie

Další členové doplnění na valné hromadě: Císařová Mirka, Faltejsek Rudolf, Šefrnová Blanka, Vencel Jiří

Všichni tito navrženi byli jednomyslně, veřejnou volbou aklamací, schválení.

Valná hromada byla zakončena v 17.00 hodin. Představení Klicperova divadla hry T. Williamse Skleněný zvěřinec od 17.30 hodin se zúčastnilo 25 přítomných. Tím bylo setkání divadelníků, členů VSVD, zakončeno. Valné hromady se zúčastnilo 31 členů, 13 bylo omluveno.

Vážení přátelé,

s radostí čtu Váš časopis i články o Vaší činnosti v jiném tisku, ale sám si už netroufám s mými franc. holemi jet na jakoukoli Vaši akci. Za těch 40 let jsem se jich zúčastnil mnoha a právě v této době, kdy už není třeba číst a hrát, říkat jinotaje, podtexty a podobné neupřímnosti, jsem už nucen odpočívat a léčit se. Věřím, že ta aktivita neklesne, že Vaši členové udrží dobrou pověst regionu a k tomu Vám všem přeji ze srdce „zlomte vaz!“. Pozdravte příležitostně těch několik, kteří si mne pamatují, včetně Mirky Císařové a přijměte maličkost na další abonement Hromady.

Vrchlabí 17.1.1996 Milda Zavoral

Vážený pane Zavorale,

srdečně Vám děkujeme za Váš dopis, za Vaše povzbuzení k naší činnosti i za finanční příspěvek (100 Kč - pozn.red.), který jste zaslal na konto Hromady. I když Vy jakožto čestný člen jste od financování osvobozen. Tím více si Vašeho počínu vážíme. Jsme rádi, že jste napsal. Pokud byste měl někdy chuť napsat pár vzpomínek z Vaší bohaté divadelní činnosti s dětmi pro Hromadu, uvítali bychom to.

Přejeme Vám do budoucna hodně zdraví a životní pohody.

Se srdečným pozdravem

Jan Merta

Z první schůze Rady VSVD

Na první schůzi Rady VSVD dne 21.2.1996 bylo dohodnuto obsazení jednotlivých funkcí v Radě. Zůstalo prakticky shodné s minulým obdobím.

RADA VSVD:

Předseda: Jan Merta, místopředsedkyně: Karla Dörrová - oba jmenováni také ve funkci jednatelů, hospodář: Břetislav Lelek, evidence členů: Svát'a Pilař, členové: Michal Drtina, Zdeněk Vrága, Radek Zeman.

REVIZNÍ KOMISE:

Předseda: Jaromír Beier, členové: Alexandr Gregar, Aleš Němeček

ŠIRŠÍ RADA:

Jana Albrechtová, Mirka Císařová, Eva Drábková, Rudolf Faltejsek, Lída Honzová, Heidemarie Sekáčová, Blanka Šefrnová, Jiří Vencel.

NEPŘEHLÉDNĚTE!!!

První volné setkání členů Širší rady a ostatních amatérských divadelníků (dle osobního zájmu), tak jak bylo navrženo R. Faltejskem na valné hromadě se uskuteční **V SOBOTU 18.5.1996 v 9 hodin v divadélku Jesličky v Hradci Králové 3** při příležitosti II. setkání absolventů konzervatoří Vč kraje a při zahájení mezinárodního divadelního týdne, který pořádá Klicperovo divadlo. Za týden nato bude Inspirace (24. - 26.5.)

Přijďte si pohovořit volně o amatérském divadle i se svými přáteli z jiných souborů.

Využíváme tohoto čísla Hromady. Další oznámení již nebudeme z úsporných důvodů rozesílat!

NEZAPOMEŇTE!!

Rada VSVD a Impuls

IMPULSY Z IMPULSU

BYLO O CENU M. KOPECKÉHO 22. LOUČKAŘSKÁ PŘEHLÍDKA

Termín: 5. - 19. 11. 1995

Program:

- Hudební divadlo Svitavy, Matěj Šefrna:
BAJAJA
- Soubor Zápalky ZUŠ Na Střezině, Divadélko
Jesličky Hradec Králové, Milada Mašatová:
TŘI POHÁDKY O JEDNOM DRAKOVÍ
- LS Bodi Jaroměř Jana Dvořáčková:
O ČERVENÉ KARKULCE
- LS Brum Broumov Jaroslav Dařbuján:
BRABEC V HRSTI
- LS Čmukaři Turnov D. Weissová-J. Ipser:
PLETENÉ POHÁDKY
(náhrada za plánované představení LS HAD
Hradec Králové - Jak si Kašpar koupil prase)

Pořadatelé:

Obecní úřad v Libčanech (v z. paní Vlasta Bursová a paní Helena Ryklová), Středisko amatérské kultury Impuls a Volné sdružení východočeských divadelníků (v z. Jan Merta). Jména po několik posledních let stejná. I hosté manželé Kopečtí a Mirka Kostrábová tu také pobývali.

Přehlídka byla letos jen tři neděle. Amatérských představení jako by začínal být nedostatek. Zařadili jsme čtyři a na první neděli představení profesionálního Hudebního divadla ze Svitav. A hrálo se opět každou nedělí v 15 hodin v hostinci „U Jerů“. Tentokrát již v hostinci obecním. A co a jak se hrálo?

5.11. - Představení **BAJAJA** **svitavského Hudebního divadla** je zábavné a plné nápadů. Je hráno ve dvou marionetami na drátě, na jednoduché dřevěné variabilní scéně (výtvarník J. Doležal). Je to veselá, vtipná a zábavná podívaná s řadou pěkných písniček. Odehrává se ve svižném tempu. Těží z výborné spolupráce obou aktérů, z herectví Pavly Lustykové a muzikanství Matěje Šefrny. Je to parafráze známé pohádky. Není to hra o hrdinovi v pravém slova smyslu. Bajaja vše získává snadno. Není tu nebezpečí a není tu tedy ani hrdinství. Diváka nevede napětí hrdinského příběhu, ale spíše zvědavost nad tím, čím nás herci zase překvapí, jak dále povedou svůj veselý příběh o Bajajovi i o sobě, o svém vztahu k sobě, k osobám v postavách služby a krále, loutkoherečky a principála. Není to napětí hrdinného příběhu a tím i poučení z něho, ale je to zábava, kterou s gustem ocení i diváci dospělejší. Některé narážky v textu míří více k nim než k těm menším. Divák je zaujat radostí ze hry. Oba herci si hrají a hrají. Zápas s drakem - a zde běží spíše o přihlouplou dračí rodinu - řeší Bajaja vtipem, snadno a lehce. A tak ve mně zůstává vzpomínka na veselý zážitek z rychle běžícího a proměňujícího se divadla na gejzír nápadů, na muziku a písničky, na chvíli dobré zábavy. Bajaja se mi z toho příběhu jaksi vytrácí, přehlúšen událostmi, v kterých nehraje prim jako hrdina on, ale ti, kteří jej do příběhu vedou. Ale ani toto zábavné a dobře udělané divadlo nedokázalo divákům připomenout, že jsou v divadle. Letos nerušily děti, ale dospělí, kteří jako obvykle při prvním představení celé přehlídky, neaklimatizováni, nevydrží soustředěně sedět na židlích. Dokonce oni rušili i vlastní děti, když jim vnucovali limonády, které jim během představení do hlediště přinesli. Ó jak ta „léčba divadlem“ je nutná a nejen tu. I když jen jednorázově jedenkrát za rok, ale přesto se tu divadlo opět připomene jako živoucí organizmus skupiny lidí, kteří dělají něco pro jiné ponejvíce jen z ochoty a z vlastní radosti.

12.11. - Druhá neděle byla už ve znamení amatérského divadla. a to dvěma představeními.

Ve **TŘECH POHÁDKÁCH O JEDNOM DRAKOVÍ** nevyužil **dětský soubor Jirky Polehni z Jesliček v Hradci Králové** všech možností, které nabízí tato chytrá a do jisté míry a v dobrém smyslu účelová (pro realizátory) a zábavná (pro herce i diváky) hříčka, která ve třech variantách nabízí různé možnosti

v řešení, jak se různě vyjádřit na stejné téma. Drak se chce oženit s princeznou, ale se třemi typy princezen dopadne po každé jinak. Málo výrazné pastelkami malované plošné loutky s jednou živou rukou a až příliš ukázněné herectví dětí nedokázalo od sebe odlišit výrazně jednotlivé varianty, a tak povýšit celé vystoupení do roviny vyššího sdělení. Realizace šla jakoby proti záměru autorky. Přesto diváci je „přečetli“ a bavili se jím, neboť předloha Milady Mašatové, tolik oblíbená v loutkářských kruzích, je napsána vtipně a zkušeně.

O jaroměřské (**LS BODI Jaroměř**) ČERVENÉ KARKULCE jsme už psali v referátu o krajské přehlídce 1995. Od té doby ji soubor hrál na mnoha místech, jak zjišťujeme ze zpráv, které se nám donesou. Zachovává si stále svůj standard a oblibu u diváků. Známa pohádka i jednoduché a přehledné řešení díky vtipnému základnímu inscenačnímu nápadu sklízí úspěchy. Myslím si, že je velice cenná i pro soubor, protože jím hledá pro sebe cestu k aktuálnímu divadlu pro děti. Neboť i z této hříčky může využít mnohá poučení a zkušenosti pro stálý marionetový soubor.

19.11. - třetí a závěrečná neděle přehlídky byla ve znamení dvou her. Při tom se ukázalo, že dvě delší hry - každá okolo 40 minut - je i na libčanské děti mnoho. Při druhé hře, PLETENÝCH POHÁDKÁCH, už nebyly tolik soustředěné. Snad to bylo i tím, že z důvodů složitějších přestaveb se hrála jako první hra broumovského souboru BRABEC V HRSTI určená pro větší děti. A PLETENÉ POHÁDKY určené spíše menším byly jako druhé. To je poučení pro příště, ale tentokrát vlivem zásoku nešlo jinak.

Také **Brum** odehrál spolehlivě a standardně svoje představení. Jednoduchý příběh tu zazněl v tu chvíli poněkud v poklidném až nedramatickém tempu, snad proto, aby mu bylo dobře rozumět. Aby bylo dobře rozumět písničkám, které hrají pro porozumění příběhu zásadní roli. Jisté rezervy zůstávají ve hře s marionetami. Jejich gesta nebyla vždy významová. Nenesla a nepodporovala - lépe nepodtrhovala výrazně to, co bylo právě řečeno. Diváci však příběh o obelstěném čertovi sledovali pozorně. Výrazné marionety vyrobené členy souboru si je získaly.

Jako poslední uzavíralo přehlídku představení **Čmukařů z Turnova** (Modřišice prý už s nimi nechťejí mít nic společného). PLETENÉ POHÁDKY známe již dlouho. Už si ani nevzpomínám, kdy jsem

prvně toto veselé, vtipné a všemi prostředky loutkové divadlo viděl. Tři známé loutkové pohádky o zvířátkách Čmukaři znovu oprášili a my je opět viděli v alternaci. Místo Dády Weissové tentokrát vystoupila s Jardou Ipserem Romana Zemenová. Představení to bylo pěkné a jen s údivem jsme všichni zůstali nad tím, jak málo hlasů v divácké soutěži získalo. Mám za to, že únava diváků vykonala své. Nebo, že by ty krásné a pravé loutkové metafory zůstaly u diváků nepochopeny? Tomu se snad ani nechce věřit. Inu, divák je divák. On je ten, pro koho se to všechno dělá. A jeho reakce budou asi muset být pro nás závazné.

Jako vždy po závěrečném představení v Libčanech a po pohoštění zúčastněných souborů a zástupců těch, které tu hrály minule, následuje závěrečné zhodnocení a udělení Ceny Matěje Kopeckého. Tentokrát ji získala inscenace souboru Bodi z Jaroměře O ČERVENÉ KARKULCE. Stále na základě hlasování diváků listky odevzdávanými po každém představení. Letos se pokusili pořadatelé z Libčan tento závěr udělat slavnostnější, přizvali k vystoupení členy místního tanečního klubu, který tu s velkou podporou obecního úřadu vznikl a který nezištně vede taneční mistr Jan Peťák. A bylo to vystoupení milé. A aby nebyl překvapením konec, tak byl z popudu místního starosty pana Jiřího Pohožského každý soubor odměněn finančním příspěvkem na podporu své činnosti. Vítěz dokonce dostal dvojnásobek. Aby loutkové divadlo trvalo dál, jak řekl pan starosta při předávání. Takže snad v příštím roce zase na shledanou!

Jan Merta

O SEMINÁŘ
T K DIVADELNÍ
V DÍLNĚ '95
8 (VÝHLED NA DÍLNU '96)

V prosinci proběhl v prostorách Divadélka Jesličky pracovní „nástavbový víkend s lektorem Matějem

VE SLUŽBÁCH THALIE

ZUZANA
NASKOVA
† 2. 11. 1995

Smutnou zprávu jsme obdrželi těsně po uzavěrce minulého čísla Hromady. Loučíme se tedy až nyní a odkazujeme na rubriku Nestoři a kandradasové, kde píše o Zuzaně Pepík Řezáč.

MIROSLAV
FENDRYCH
† 3. 2. 1996

Městské kulturní středisko a divadelní soubor Vrchlický Jaroměř oznamují smutnou zprávu, že z jejich řad navždy odešel dlouholetý spolupracovník pan Miroslav Fendrych. Zemřel po dlouhé těžké nemoci ve věku 69 let.

Členem divadelního souboru Vrchlický byl od roku 1942. Pracoval jako herec, režisér, technik, později jako jevištní mistr a návrhář scén. V této roli působil

až do posledních chvil svého života a předával zkušenosti mladým nástupcům. Po dobu 30 let se spolu se svou ženou obětavě starali o budovu divadla a byli velkou oporou veškerého kulturního dění ve městě.

V neposlední řadě byl všem dobrým kolegou a upřímným člověkem, který vždy dovedl prožít strasti a radosti ostatních a který byl celou svou osobností spjat s divadelním životem.

Čest jeho památce.

Městské kulturní středisko Jaroměř

Divadelní soubor Vrchlický

Ing. JIŘÍ
VENC L
* 28. 2. 1936

Jiří Vencel je jedním z oudů divadelního souboru Hýbl z České Třebové. Mohli bychom ovšem také dodat, že je rovněž oudem dalších českotřebovských amatérských společností. Pamatuji si, že jeho pomenší, ale nepřehlédnutelná postava, se činila i v recitačních studiích, ve Studiu 02, v pěveckých spolcích, že svůj volný čas neúnavně věnoval esperantistům, šachistům i jiným „istům“. Byl a je všude. Můžete ho potkat v hledištích Jiráskova Hronova i Loutkářské Chrudimi, na Inspiraci... Na jevišti hrál vždycky drobné a komické figurky, které ztvárňoval s neodolatelnou eruptivností, nadšeně recitoval. Co kdy v amatérském divadle činil, nikdy neošidil. Jeho monolog o Gaskoňských kadetech se stal proslulým, profesora Císaře kdysi zvedl ze židle.

Jiří Vencel patří k těm zapáleným divadelním nadšencům, které netrápí umělecké ambice. Je prostě rád v partě. Že je mu letos šedesát, považují za jedno z jeho humorných čísel. Přeju mu proto, aby ho mladické nadšení neopouštělo, aby ještě dlouho kořenil českotřebovské divadelní produkce. Aby nás ještě dlouho těšil svým charakteristickým úsečným smíchem, kterým častuje povedené divadelní kousky své i svých přátel.

Alexandr Gregar

L U C I E
TLUSTOŠOVÁ

* 7. 3. 1966

O Lucce víme, že se vyskytuje leckde, kde se něco divadelního děje. V souborech ji pamatujeme rozmanitých - kdysi v Novém Hrádku, pak v Doubravících, ba i v hradeckých Jesličkách... V současnosti je vidět především na nejrůznějších dílnách a seminářích. Tu na Hronově, tu jinde. Přejeme jí k jejímu - zatím nevelkému - jubileu, všechno dobré - a aby jí zájem o divadlo vydržel!

-red-

B L A N K A
Š E F R N O V Á

* 7. 4. 1951

Znáte ten pocit? Loutkářská přehlídka. Hraje svitavské „Céčko“. Sál je náhle přeplněný. Panuje napjatá zvědavost. Pro mne je provázena pocitem jistoty, že na kvalitu svého diváckého zážitku se v případě „Céčka“ mohu spolehnout.

Představení je u konce. Potlesk. Úspěch dramaturgie, tématu, výtvarna, hudby, rytmu i lidské sounáležitosti na jevišti. A my diváci? Samozřejmě spokojeni, vždyť je to tak samozřejmé. „Céčko“.

Se mnou a Blankou je to jako s diváky a „Céčkem“. Vnímám ji se stejnou samozřejmostí.

Mohu se vždy spolehnout na její citlivé vnímání lidí kolem sebe a nefalšovaný zájem o druhého. Nikdy nezapomenu na jeden moment, když jsem na její otázku „Jak se máš?“ odpověděla: „Hrozně, žít začnu zase až od příštího týdne, protože do té doby musím stihnout asi stopadesát věcí.“ Nato Blanka (připomínám, že členka souboru, který už tolikrát ztratil střechu nad hlavou a nikdy ho nenapadlo vzdát se) odpověděla: „Ale Jani, právě toto je ten pravý život.“

Cením si jejího vkusu a zájmu o umění. Přijede vždy s úsměvem, výtvarně oblečená. Plná informací, co

se kde hraje, co kdo o tom píše, kde je jaká výstava, či jaké zajímavé knížky vycházejí. Snad se na mne nebude zlobit, když poskytnu Hromadě jednu básničku, kterou napsala při našem silvestrovském skládání básní, a jednu fotografii, kterou na Silvestra na chalupě v Nebeské Rybné nafotila. Tak samozřejmé vidění světa. Blanka.

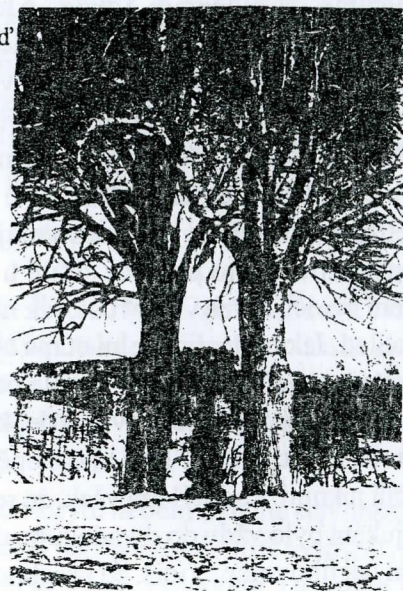
Milá Blanko, přeji ti všechno nejlepší. Měj se dobře a buď i nadále naší samozřejmostí.

Jana Sochorová

Zimní krajina

Zimní krajinou
Já a vrány
Sněhové pláně
Sněhová pole
Sněhová dálka
Čistá čistá čistota
Sám a vrány
Ušlapaná cesta
Jen trochu ušlapaná
Vrány leťme nízko
Těsně nad sochou bez hiavy
Místo hlavy rezavý prstík
Ukazuje do koruny stromu
A výš
A ještě i výš

Po sněhové cestě
Dál po zemi
Kolem barokní sochy
Zatáčka závora
U závory psík
Závora provaz pes
Pes provaz závora
Zrezivělý prstík ukazuje nahoru
Podívej se
Letí stříbrná vzducholod'
Sněhová vzducholod'
Žebřík k ní provazový
Pevný
Nastup si

MILOSH
HUML
* 8. 4. 1951

Tak v tomto případě byla naše redakce naprosto neúspěšnými detektivy amatéry, protože neobjevila nikoho, kdo by nám o Milošovi něco řekl, natož napsal. Do VSVD se přihlásil hned po jeho vzniku a od té doby - nic. Ale jestli nás přece jenom čte, jestli ještě dělá divadlo nebo se o ně aspoň zajímá, přejeme mu k jeho jubileu hodně zdraví - a ať se mu v životě (i divadle?) daří!

-red-

ALENA
RODROVA
* 16. 4. 1961

Ahoj Alenko,

tak mi řekli, že bych měl nadržat pár slov o Tobě a nejspíš i o divadle, Tvém divadle, neboť máš prý let třicet a pět. Oh, tak to jsi zrovna uprostřed, jak praví lidová pranostika, a být zrovna uprostřed prý je nejlepší, co může být, praví totéž lidové mudrosloví. V důsledku to tedy znamená, že jsi v těch nejlepších letech. S tím ovšem zásadně nesouhlasím, neboť vím, že ženská má nejlepší léta stále - od prvního okamžiku jak mrkne na svět, až do té chvíle, než zamžourá naposled, ať už si o tom, my muži, myslíme, co chceme. Takže, Alenko, ahoj, a pět a třicetkrát cinknout sklenkou o sklenku. Nuže, od kdy já Tě znám? Inu, to bych sám rád věděl, neboť počty nejsou mojí silnou stránkou, a tak vím, že poprvé jsem Tě na prknech světa spatřil s Čmukařema. Jelikož tyhle loutkáře ale znám z časů ještě než byl vynalezen petrolej, tak mi to jaksi neštymuje s Tvými třiceti a pěti. Ale na sto procent určitě u Čmukařů poprvé jsem uviděl, skrze vlasy rusé, jak na mne vyjukl Tvůj pohled. Jak tahle divadelní etapa byla dlouhá nevím, protože pak Dáda a Ipser nadále bez Tebe. Pak - a ať do mne hrom bací jestli vím kde, kdy a s kým - jsem zas na jevišti uslyšel Tvůj hlas a opět to nezaměnitelné oční juknutí. Podotýkám však, že rentgenující juknutí a jukání bylo vždy do divadelního dění zapojené, a ne jen tak libovolné. Vidiš, co všechno si jeden z divadla

zapamazuje. Co jsi hrála - nevím! V čem a s kým jsi to hrála - též nevím! Tebe ovšem vím, neboť vím, že to bylo divadelně dobře, tedy ne jen přes ty oči. Pak zase pauza, načež hluboký pohled skrze vlasy rusé udeřil v Lomnici nad Popelkou, a tam, to vím, byl drak, co uměl nádherně otvírat tlamy svých dvou hlav. Hádat se jimi a udobřovat - prostě divadelně existovat - a Tvé divadelničení bylo dobře a fajn a příjemné a vůbec! Načež - když jsi opět tak pěkně, se stejným pohledem, kumštem a jen s jiným jménem vklouzla na prkna světa - jsi se brzo odmlčela. Rozhodla ses upéci svůj vlastní svět, a kdoví, zda ne vlastní herce pro vlastní divadlo. Poslyš, Alenko, ty jsi toho stačila nemálo prožít, zažít i učinit, takže se nejspíš na další léta máme co těšit. A já se, to hned zplna hrdla přiznávám, těším. Jistě si vzpomínáš na známý citát klasika: „Když život náš je v půli se svou poutí“, i když nevím jestli Ti k něčemu bude. Mně nikdy k ničemu nebyl, protože nejdůležitější je vždy ten den, který právě žiji, a mám velmi silné podezření na tu věc, že pro Tebe to platí též. Jsem přesvědčen, že to je ten nejlepší způsob jak život prožít, neboť se v něm dá ledacos - jak se slovy vznešenými říká - vykonat. To „ledacos“ se už pro jistotu nikde neupřesňuje, ale já bych si jej upřesnit troufl následovně.

Nuže, Alenko, kromě toho, že Ti přeji všechny další roky a léta prosluněná, bezmračná, spokojená, prostě taková jaká si je přeješ mít, mám též na Tebe jedno přání jež zní: Nenech svůj divadelní um a šarm zahálet, a brzo brzičko pro potěšení mé a zajisté mnohých dalších diváků zas vstup na prkna světa a zahraj nám!

Nuže, nevím zda si z Tvé divadelní činnosti pamatuji dostatek a zda vůbec to podstatné, ale pro mne Ty v divadle podstatná jsi.

A už ryze soukromě Ti přeji, pěkně si všechno užij!

Vladimír Zajíc

LENKA
ZÍVROVA
* 25. 4. 1966

Je z Lázní Bělohrad a právě nedávno jsme si říkali s Honzou Mertou, že o ní nic nevíme. Že nevíme, jestli ještě vůbec dělá loutkové divadlo. Pamatuji si totiž především z doby, kdy hrála s Mirkou Královou a kdy společně prosluly inscenací Černíkových

Malých pohádek. Za ně byly tehdy oceněny i na Loutkářské Chrudimi. Ale kdeže ty časy jsou! Snad se jí tedy tohle krátké přáníčko všeho nejlepšího dostane do ruky - a snad se nám zase ozve!

Alena Exnarová

**MICHAL
DRTINA**

* 15. 6. 1966

15. června uplyne právě 30 let, co se Michal narodil a nyní už je: ředitelem Městského klubu Sokolovna ve Vamberku, předsedou DS Zdobničan, odpovědným redaktorem měsíčníku Vamberecký zpravodaj, členem VSVD a členem Rady VSVD, režisérem i dramaturgem činoherního i loutkového divadla, hercem, autorem, dramaturgem, scénografem, organizátorem krajských přehlídek mladého divadla a letos i činoherního, Sedloňovského korbetu a dobrým člověkem. - To je vše o čem vím. A o čem ještě nevím?

Drápkem uvízl a osidla divadla ho cele pohltila. Žádné polovičaté řešení. Chodit do zaměstnání a hrát, obchodovat a dělat po večerech divadlo, ale hned se cele oddat tomu "KONI" a organizovat ho se vším všudy, co tato činnost ve Vamberku obnáší. To je Michal. Žádné troškaření. Krok za krokem jde k vytčenému cíli (to jsem si od někud vypůjčil). A při tom všem, co si na sebe v poslední době nabral (ředitelem je teprve od loňského roku), se ještě stačí usmívat a brát všechno s nadhledem a humorem. Inu mládí. Když nám bylo třicet. To jsme byli taky Jurové, také jsme se ještě usmívali.

To všechno se stalo asi během čtyř let. Neboť tak dlouho ho znám. Setkali jsme se prvně při předváděčce pohádkové loutkové hry Dlouhý, Široký a Bystrozraký, kterou napsal, vypravil a režíroval. (Tenkrát spolupracoval s Vaškem Podolským, který v uvedené pohádce také hrál.) Velká hra, na velkém jevišti, velké loutky a sympatická odvaha - tak přímo se do všeho pustit, tak přímo realizovat svoji představu. To mně bylo velice sympatické. Skrze tu odvahu oslovuje svoje diváky i později v další loutkové hře Honza a drak, v jím aktualizované hře Fr. Čecha do loutkové dynamické komedie, v níž hrál roli principála a Honzy. Ví co chce. A on to ví, i když

hraje činoherní divadlo jako herec. (Jak šla basa do nebe, nebo ve dvou aktovkách A.P. Čechova, které i režíroval. A další: Vitr ve větvích Sasafrasu a J. Lady Byl jednou jeden král, aj.)

Píšu to, Michale, s radostí, s jistou nostalgií příslušnou mému věku, a také se závistí, také příslušnou mému věku. Ale s radostí proto, že právě já ti mohu na stránkách Hromady popřát k tomu perspektivnímu kulatému výročí hodně radosti ze života, z divadla i tvé práce pro obec i z tvých dorůstajících synů. Hodně zdraví a elánu a trpělivou ženu.

To ti přeje za nás za všechny v redakci, VSVD i Impulsu

Honza Merta

LSOLUBORY

**MAJÍ SVÁ
JUBILEA**

**DRAMATICKÝ KROUŽEK
JAROSLAV-LUŽE-195 LET!**

Městečko Luže na Chrudimsku má dlouholetou kulturní tradici vlivem působení jezuitů, povolanych před stavbou kostela na Chlumku manželkou posledního Slavaty hraběnkou Hiserlovou.

Nejstarší záznam o divadelní a hudební produkci v Luži je datován rokem 1684, kdy byla „hrána s hudbou a zpěvem RAKOVNICKÁ VÁNOČNÍ HRA, napsaná v jesovitské residenci v Luži na Chlumku“. Je významnou historickou památkou, jedinou s celým textem dochovanou českou jezuitskou hrou.

Náboženské hry pod širým nebem a různé slavnosti na Košumberku či v Luži jako poutním místě vystřídaly světské hry až koncem 18. a začátkem 19. století.

Kolem roku 1801 vzniklo volné sdružení, které od roku 1867 nese název **Jaroslav**, řídí se stanovami, vede knihy zápisů ze schůzí, pokladní dokumentaci i knihu dobročinnosti. V 80. letech minulého století má již trvalé působiště v hostinci Emanuela Veselského vedle poutního chrámu na Chlumku, kde bylo 1892-93 zřízeno stálé jeviště.

Po 1. světové válce byla postavena společná budova Sokola a DK Jaroslav, mnohaúčelové zařízení pro tělovýchovu a kulturu, otevřené Jiráskovou LUCERNOU 25. července 1926. DK Jaroslav uváděl každoročně 10 i více premiér nejrozličnějších žánrů, z nichž k významným jubileím (28.10. a 7.3. - TGM) voleny závažné hry našich i světových dramatiků.

Ve své činnosti neustal ani v době 2. světové války (do zákazu v roce 1944) a pozdějším údobí, poznamenaném rozvojem hromadných sdělovacích prostředků. Počet her omezil na 1 - 2 premiéry ročně s poměrně dobrou reprízovostí. Pravidelně se účastní krajských přehlídek a 3 x reprezentoval východočeský region na národní přehlídce venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou.

V roce 1996 v rámci akcí ke stodevadesátipětiletému trvání ochotnického divadla v Luži uvede premiéru Aškenazyho hry **PRAVDIVÝ PŘÍBĚH ANTONIE PAŘÍZKOVÉ, LEHKÉ HOLKY S DOBRÝM SRDCEM**, zdramatizovaný román E.E.Kische Tonka Šibenice. V 1. pololetí 1996 uskuteční v místní knihovně výstavu archivních dokumentů (plakáty, alba fotografií, kroniky, scénické a kostýmní návrhy), nepřetržitě archivovaných od 2. poloviny minulého století. Bude doplněna besedami pro dospělé i školní mládež **ČLENOVÉ DK JAROSLAV VZPOMÍNÁJÍ**.

Na repertoáru zůstává zábavný pořad ze scének a Hašlerových písní **TA NAŠE PÍSNIČKA ČESKÁ**, který v minulém roce dosáhl 119 představení. Je určen pro střední a starší generaci a koncipován k využití na malých i velkých jevištích či jiných méně divadelních prostorách.

Divadla v přírodě mají dlouholetou tradici, v poslední době s využitím ideálního prostředí na nádvoří hradu Košumberka s možnostmi variabilního prostoru mezi zříceninami hradu i sousedním purkrabstvím, sloužícím dnes muzeu. **Lužsko-Košumberské hrátky** o dvou vikendech v červenci 1996 (19. - 21. 7. a 26. - 28. 7.) nabídnou širokému

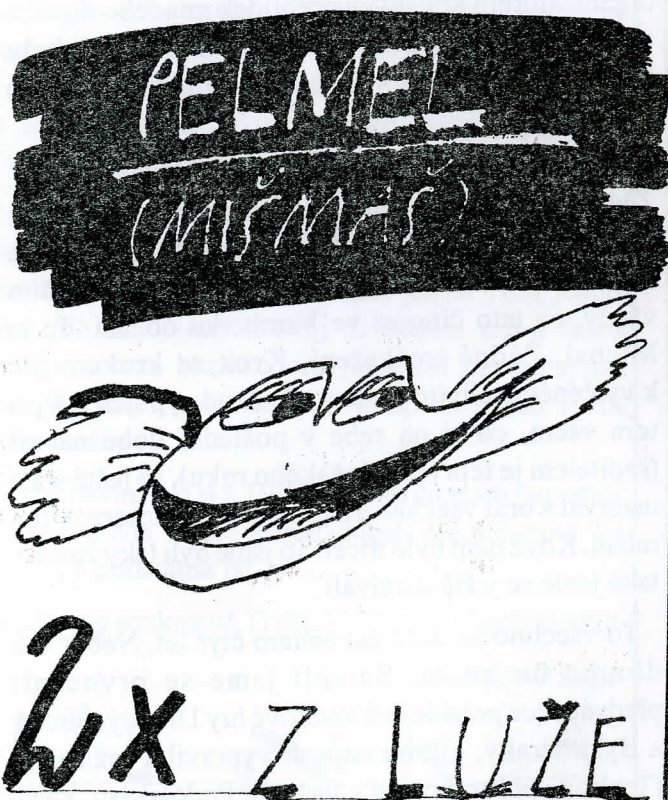
okruhu dospělých a dětských diváků i pacientům Hamzovy dětské léčebny pohybových poruch žánrově různorodá představení loutkohereckých i činoherních kolektivů z celé republiky. Pořady na hradě budou doplněny 15.6. historickým šermem, 2. a 3.8. folkovým festivalem Košumberský jarmark.

Na organizaci většiny akcí se podílí téměř padesátčlenný kolektiv DK Jaroslav, jak je obvyklé v mnoha celostátních akcích z podnětu dobrovolných pracovníků a divadelních nadšenců.

Aleš Němeček

Pozn. Přejeme jménem čtenářů Hromady všem divadelníkům z Luže prožití mnoha dalších úspěšných roků s divadlem a dalšími kulturními aktivitami - a aby jejich elán byl trvalý a nezdolný!

-red-

1.950,- Kč, které věnovalo 39 členů Dramatického kroužku Jaroslav na konto Adventních koncertů, uváděných Českou televizí ve prospěch postižených dětí a dlouhodobě nemocných občanů, je přesně **desetinásobek** trvání ochotnického divadla v Luži, které si připomínají v letošním roce.

AN

DK Jaroslav pořádal dne 16. února tradiční Ochotnický karneval v Salonu u madame Diamantové a na pozvánce sliboval vystoupení umělců pražských a dalších tu- i cizozemských, tombolu, soutěž masek a samozřejmě hudbu a tanec.

Od Vaška Podolského...

...víme, že DS Jirásek TJ Sokol Chocení nemá v současné době kde hrát, protože 16. 12. 1994 vyhořelo divadlo. Má být opraveno do začátku letošního roku, tak snad bude situace veselejší. Premiéru 16.12.1995 odehráli v improvizovaném prostředí a zatím shánějí štace.

Heidemarie Sekáčová...

...píše sice v rubrice Prkna budou praštet o situaci a nových kulturních aktivitách v Moravské Třebové, ale už se skromně nezmiňuje o tom, že vyhrála konkurz na místo ZUČ u Kulturních služeb města. Blahopřejeme a jsme přesvědčeni, že je správná žena na správném místě!

Zdeněk Zahradník...

...bydlí stále v Dobrušce, i když je ředitelem Muzea východních Čech v Hradci Králové. Divadlo momentálně nedělá, ale čte Hromadu a napsal, že nám všem fandí.

Divadlo U hasičů...

...zahájilo svoji činnost v místě bývalého působení Divadla Spejbla a Hurvíňka v Praze v Římské ulici. Sál má pronajato společenství Buňát, v němž je aktivní Jirka „Čenda“ Břenek, kterého můžeme pamatovat z inscenací svitavského Céčka.

Česká inspirace

- tak se jmenuje sdružení šesti měst, z nichž jedním je i Hradec Králové. Ten je mimo jiné zastoupen dvěma našimi „starými známými“ - primátorem ing. Martinem Dvořákem a vedoucím odboru kultury Sašou Gregarem.

Z Hronova

Originální půjčovnu kostýmů a rekvizit vlastní Hronovské kulturní středisko v Jiráskově divadle. Nalézt v ní lze přes dvě stě kusů různých obleků a šatů. „Víte, starost nám ale dělají fraky“, říká žertem pracovnice střediska Ivana Richterová. „Nevím, jaké měli naši předkové figury, když se do nich vešli.“ Kostýmy se půjčují divadelním souborům v okolí, například částečně tvořily výpravu k inscenaci Noci na Karlštejně v Červeném Kostelci. Půjčuje si je i náhodské centrum volného času „Děčko“, když v čase školních výletů připravuje živé obrazy z románu Na dvoře vévodském. Jinak se hodí studákům při posledním zvonění, na různé maskarní bály i merendy či na county hodiny do tanečních. Stejně bohatá je i sbírka rekvizit, kde třeba nechybí kompletní maska draka. „Opravdové rarity máme v poměrně velkém souboru loutek. Ty se ale nepůjčují. Do budoucna bychom je chtěli vystavovat a mít tak malé loutkářské muzeum“, uzavírá Ivana Richterová.

(sk)

(Přetištěno z Hradeckých novin, 9.1.1996)

POZVÁNÍ
NA DIVADLO
V TRÁVĚ 3/4
26. - 28. 7. 1996

Vážení divadelní přátelé,
pro chystaný čtvrtý ročník světově proslulé

a národně veleúspěšné přehlídky DIVADLO V TRÁVĚ, kterou, za nepředstavitelně laskavé organizační a finanční podpory MK ČR, Open Society Fund, OÚ v Táboře, Měst.úřadu v Bechyni, Jihotvaru v.d. v Bechyni, DS Lužnice a jiných, pořádají spolu s Kulturním domem v Bechyni občanská sdružení Klášter a Tatrmani.

Připravujeme řadu významných změn, které mají již tak úspěšný festival učinit ještě úspěšnější. (Uvažuje se například o osobní návštěvě Viliho Šejkspíra, který by pak o všem mohl něco napsat do naší české Amatérské scény - unese-li to ovšem - ta scéna-).

Přes všechny změny však vizte, divadelníci, co na trávě zelené pod nebem holým hrát se nebojíte, že přívětivost trávy bechyňské, úsměvnost dívek bechyňských, a přichylnost a starostlivost organizátorů milennných změnena nebude, neboť dolů nechce a nahoru to již nejde (nechceme-li se v laskavosti a předvídavosti k samotnému pánu bohu vzhůru krumpáčem ostrým prokopati.)

Hlašte se milení, aby zahvávavšivše jste pak horké slzy v nebechyni neronili!

Kulturní dům, 391 65 Bechyně

Tatrmani, 391 72 Sudoměřice u Bechyně 30

(to vše je - jak jinak - Pepa Brůček)

DIVADLO

(MĚSÍČNÍK ČESKÝCH DIVADEL)

Divadlo je časopis, který je věnován divadelní tvorbě a uměleckým disciplínám, které s ní souvisejí (hudba, výtvarné umění, literatura atp.). Vychází 1 x měsíčně mimo červenec a srpen, tedy 10 x do roka. Na svých stránkách představuje jednotlivé umělce, divadelní soubory, informuje o zajímavých premiérách a událostech kulturního světa atp. Má hustou síť zahraničních spolupracovníků a korespondentů.

POZOR!

Nový cyklus - Hry z Aura-pontu. Agentura Aura-pont generálně zastupuje 127 spisovatelů, překladatelů a dramatiků. Časopis Divadlo bude od ledna 1996 tisknout pravidelně novinky z jejich tvorby.

Cena časopisu pro rok 1996: 55 Kč. Pro předplatitele výrazná sleva - 490,-Kč, tedy 49 Kč za jedno číslo.

Objednávky lze zaslat buď na adresu redakce:

Divadlo,
kpt. Nálepky 2,
160 00 Praha 6

nebo distribuční firmy:

A.L.L. production
Türkova 1
149 00 Praha 4

**ROK 1996 v MUZEU
LOUTKÁŘSKÝCH
KULTUR
V CHRUDIMI**

Kromě stálých expozic (Tradiční české loutkové divadlo, Rodinné loutkové divadlo, Zahraniční loutky ze sbírek muzea, Luminiscenční divadlo) mohou letos návštěvníci muzea uvidět výstavu českých loutek ze sbírek pražského sběratele a loutkáře pražského LS Zvoneček Ing. Jiřího Vorla, dále portrét scénografky Ireny Marečkové a výstavu loutek, návrhů a fotografií Ateliéru Abrakadabra.

Od loňského roku lze navštívit také novou stálou expozici v přízemí muzea nazvanou Bez bariér, která velmi stručně seznamuje s historií loutkářství naše spoluobčany, kteří nemohou absolvovat příkré schody v muzejním Mydlářovském domě. V provozu je i herna s loutkami pro děti, v níž si mohou vyzkoušet něco loutkářského řemesla, ale také popustit uzdu své fantazii a tvořivosti.

Kromě loutkářských expozic a výstav pokračuje muzeum ve své galerii v cyklu výstav výtvarně činých herců a dalších lidí „od divadla“. Po karikaturách Jiřího Šaška, vystavených v lednu a únoru je od 7.března otevřena výstava Ženy (nejen) barevné Jiřího Šlitra. Od 25.dubna do 26.května zde vystaví své práce Zuzana a František Valenovi, jejichž jména jsou spjata s působením v pražské Říši loutek. Od 30.května do konce června se představí Břetislav Slováček se Zuzanou Skalníkovou, od 4.července do 8.září bude vystavovat své obrazy František Tvrdek, tvůrce luminiscenčního divadla. Od 12.září do 10.listopadu bude výstavní síň patřit Janu Kanyzovi a letošní nabídku uzavře společná výstava děl Jiřího Holého a Jiřího Líra.

Muzeum loutkářských kultur všechny čtenáře Hromady k návštěvě svých expozic a výstav srdečně
ze **Bližší informace lze získat na tel.čísle 0455/620310.**

-ex-

MIMO
RUBRIKY

Autorský zákon v praxi

(záznam z besedy s Vladimírem Zajícem při Krakonošově divadelním podzimu)

Adresy stávajících divadelních a literárních agentur:

DILIA, Krátkého 1, 190 03 Praha 9, tel. 02/ 826841

AURA-PONT, Radlická 99, 150 00 Praha 5, tel./fax 02/539909.

Každá agentura si za spravování zájmů autora vybírá poplatky. Konkrétní výše záleží na dohodě mezi ní a autorem.

Český nežijící autor, padesát let po smrti: Dílo je volné odpadlo placení tzv. kulturním fondům, možné škrtky i vlastní úprava (pozor - pouhé škrtky neznamenaají úpravu a tedy nejsou předmětem autorského práva), již můžete ohlásit agentuře a pokud by ji dával další soubor, máte nárok na tantiémy. Je etické uvádět i autora staré úpravy, pokud ji soubor hraje.

Současná úprava českého nežijícího autora padesát let po smrti: Existuje řada klasických her se současnou úpravou (např. Tvrdohlavá žena se hraje v úpravě Vinohradského divadla), vždy hledejte původní text, abyste sami věděli, co je upraveno a co nikoliv. Řada úprav je autorsky chráněna.

Český autor žijící nebo zemřelý před méně než padesáti lety: Je vždy chráněn, je třeba získat jeho souhlas (popř. souhlas dědiců). Všechny zásadní úpravy (např. vypuštění postavy, scény apod.) podléhají rovněž souhlasu. Před uvedením se vždy musíte obrátit na některou agenturu a hledat kontakt s autorem.

Vázání divadelní hry na konkrétní hudbu: Pokud skladatel není chráněn (po padesáti letech), je i toto dílo volné. Pokud nikoliv, musíte zjistit, zda hudbu musíte použít, popř. zda ji musíte zaplatit, byť ji nepoužijete.

Cizí autor po padesáti letech: Dílo je volné, překlad po padesáti letech je rovněž volný, pokud je překladatel ještě chráněn, platíte podle smlouvy, kterou má uzavřenou s agenturou. Při zásadních úpravách překladu platí stejný postup, tj. jednání s překladatelem.

Zahraniční autoři chránění: Provéřit, zda jej u nás nezastupuje některá agentura, vždy je dobré vybrat si některou z nich, aby vás zastupovala v jednání s autorem. Je možné sehnat si jeho soukromou adresu (popř. dědiců), napsat osobní dopis s vyličením všech okolností a s upozorněním, že byla již prostřednictvím agentury zahájena oficiální cesta.

Žijící překladatel: U řady textů existuje závazný překlad, můžete se při jednání s překladatelem setkat s tím, že nedovolí ani škrt, natož zásadní úpravy, popř. je povolí, ale už se s vámi nehodlá dělit o tantiémy.

Dramatizace - volně na motivy - inspirace - autorský vlastní text:

O dramatizaci hovoříme u děl literárních, přičemž u chráněných autorů (žijících a méně než padesát let po smrti), popř. u překladatelů se postupuje stejně jako při úpravách dramatického textu, vždy je třeba žádat souhlas, u nechráněných autorů vlastně vytváříte dramatizaci vlastní dílo, jež můžete přihlásit k ochraně. Chráněný autor má nárok na 7% max. nebo 3% min., záleží na dohodě.

Volně na motivy - jsou ponechány některé zásadní motivy, postavy, situace, autor původního díla má právo na ochranu a na tantiémy, u chráněných autorů je tedy třeba jednat.

Inspirace znamená, že nás text, jeho téma inspirovalo k vytvoření vlastní autorské záležitosti (např. za inspiraci původní pohádkou považují hru Pinokio hradeckého Draku). Výsledné dílo je vaším majetkem, který můžete přihlásit ke chránění, profesní etika vám však vždy přikazuje, abyste se ke zdroji přihlásili.

Autorský vlastní text je původním dramatickým dílem a jeho autor oplývá všemi právy. Můžete se ucházet u některé agentury o chránění. Zpravidla vás vezme, pokud prokážete dostatek zahraničních představení. Výše tantiémy záleží na dohodě s divadlem, které vaši hru bude provozovat (může to být nula i padesát procent). Poté napíšete hlášení na agenturu a ta vystaví zastupovací smlouvu mezi autorem textu, hudby a divadlem a celkovou zastupovací smlouvu po podpisu dílčích smluv. Za každé představení autor odevzdá smlouvená procenta agentuře, ta si odečte poplatek a zbytek je autora. Agentury zpravidla dvakrát ročně dělají autorům vyúčtování.

Opce na dílo - účinkování v zahraničí - pořadatel festivalu:

Opce na dílo znamená, že se divadelní soubor dohodne s českým či zahraničním autorem, že má jisté období právo provozovat toto dílo ve svém divadle, popř. jako režisér v jedné či více zemích. Opce má řadu podob, někdy je to domluva, někdy smlouva, kdy se zavazujete do jisté doby dílo přivést na prkna.

Při účinkování v zahraničí je dobré se dohodnout s agenturou, že představení budete platit kus od kusu a dohodnout se s pořadatelem, že budete hrát

smluvený honorář bez ohledu na počet diváků (u amatérských souborů jde stejně většinou jen o teoretický problém).

Pořadatel festivalu (musí zkontrolovat, zda mají hrající soubory vyřízeny autorskoprávní otázky, posílá poplatky agentuře podle zastupovací smlouvy) tj. přebírá povinnosti provozovatele hry = divadelního souboru).

Filmová práva: Pokud na divadelní hru byla zakoupena filmovací práva, prodlužuje se doba chránění díla, které jinak by bylo volné (padesát let po smrti autora uplynulo), měly by to vědět agentury.

(zpracování záznamu LL)

Poznámka lektora a redakce:

Text nepředstavuje závazný právní výklad a nelze se na něj odvolávat. Jeho účelem je pouze poskytnutí základní orientace v problematice autorského práva.

(Přetištěno z Amatérské scény č.6/95)

DILIA informuje

(ze Zpravodaje DILIA č.2/95)

Mezinárodní spolupráce v oblasti ochrany autorských práv

I v naší kulturní sféře je poměrně málo známa skutečnost, že DILIA a OSA jsou jako jediné ochranné organizace v České republice členy mezinárodní nevládní organizace CISAC (Mezinárodní sdružení společností autorů a skladatelů). Tato mezinárodní organizace byla iniciátorem vytvoření skupiny autorských organizací členských států Evropské unie, která připravila a od loňského roku též realizuje Program PHARE - intelektuální vlastnictví. Tento program je zaměřen v jednotlivých státech střední a východní Evropy jednak na ochranné organizace autorské a jednak na státní orgány, které jsou odpovědné za oblast intelektuálního vlastnictví. (...)

Proto k nám za poslední dva roky přijíždějí experti na tuto problematiku ze států Evropské unie a sledují, jak se u nás dodržuje autorské právo.

Aktuální informace z mezinárodního autorského práva

Od 1. července 1995 nabyla účinnosti direktiva Evropského společenství o době trvání autorského práva v **délce 70 let po smrti autora**. Pro většinu členských států to znamená prodloužení doby ochrany (z těchto států chránilo 70 let své autory pouze Německo a Rakousko). Prodloužení se vztahuje i na autory, od jejichž smrti uplynulo více než 50 let a byli již volní, ale méně než 70 let.

Našeho státu se zatím toto prodloužení doby ochrany přímo netýká.

Chtěla bych však upozornit na praktický dopad rozdílu v 50-leté době ochrany platné u nás a 70-leté v EU. Pokud divadlo v České republice provozuje hru autora z některého státu EU, od jehož smrti uplynulo více než 50 let, ale méně než 70 let, nemusí mít souhlas ani platit autorský honorář. Jakmile však divadlo vyjede na hostování s touto hrou do některého státu EU, podléhá toto provozování díla režimu státu, kde k němu dojde. To znamená, že musí mít souhlas majitelů autorského práva a musí zaplatit honorář.

JUDr. Věra Stránská

ředitelka

Nové smlouvy uzavřené v roce 1995

Jean Anouilh: ANTIGONA - 8% brutto tržeb - do 31.12.1997

Jean Anouilh: POZVÁNÍ NA ZÁMEK - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Paul Claudel: PROTEUS - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Jean Cocteau: DVOUHLAVÝ OREL - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1996

John Fowles: SBĚRATEL - 500 GBP proti 6% z brutto tržeb - do 26.9.1997

Dramatizace Marek Pivovar

Christian Giudicelli: PREMIÉRA MLÁDÍ - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Grigorij Gorin: ŠUMAŘ NA SVATBĚ - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Michel de Ghelderode: RUDÁ MAGIE - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Pierre Chesnot: SOUSEDKA - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Federico S. Inclán: JULIE UMÍRÁ KAŽDOU NOC - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

E. Ionesco: PLEŠATÁ ZPĚVAČKA - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Yves Jamiaque: PAN HAMILKAR - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Arthur Kopit: TATÍNKU, UBOHÝ TATÍNKU - 300 USD proti 6% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Arthur Miller: POHLED Z MOSTU - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Marsha Norman: DOBROU NOC, MAMI - 6% z brutto tržeb - do 16.10.1998

Eva Pataki: EDITH A MARLÉNE - 500 DM proti 6% z brutto tržeb - do 17.12.2000

Coline Serreau: ZAJÍC, ZAJÍC - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Umberto Simonetta: USMĚVAVÝ SYN - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Pascal Vrebos: PIRUETA - 8% z brutto tržeb - do 31.12.1997

N. Wenckheim: PETROPOLIS - 500 USD proti 6% z brutto tržeb - do 31.12.1999

Od 1.1.1995 je na území České republiky volně celé dílo Antoine de Saint Exupéryho a od 1.1.1996 dílo Fr. Werfela.

V minulém roce jsme uzavřeli smlouvy, které jsou stále ještě platné a záloha na tantiémy byla již zaplacená:

Peter Barnes: ČTRNÁCTÝ HRABĚ GUERNAY - 6% z brutto tržeb - do 18.9.1997

Donald Churchill: NATĚRAČ - 6% z brutto tržeb - do 20.10.1997

Ray Cooney: DVA V JEDNĚ - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Ray Cooney: 1 + 1 = 3 - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Mario Fratti: AKADEMIE - 6% z brutto tržeb - do 3.8.1999

Mario Fratti: KLEC - 6% z brutto tržeb - do 3.8.1999

William Inge: PIKNIK - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1997

George S. Kaufmann: PŘIŠEL NA VEČEŘI - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1996

John Patrick: MANŽEL PRO OPALU - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1997

John Patrick: OPALA JE POKLAD - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1997

Patrick Ryan: JAK JSEM VYHRÁL VÁLKU - 6% z brutto tržeb - do 18.8.1997

Peter Shaffer: EQUUS - 6% z brutto tržeb - do 18.5.1997

Murray Schisgal: STENOTYPISTÉ - 6% z brutto tržeb - do 8.3.1997

J.R.Tolkien: HOBIT - 6% z brutto tržeb

E.Thompson: ZLATÉ JEZERO - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Mika Waltari: ČARODĚJKY - 6% z brutto tržeb

T.Williams: BÁJEČNÁ NEDĚLE V PARKU CREVE COEUR - 7% z brutto tržeb - do 26.8.1998

T.Williams: SKLENĚNÝ ZVĚŘINEC - 6% z brutto tržeb - do 5.5.1998

T.Williams: KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ NA ZEMI - 6% z brutto tržeb - do 14.7.1997

T.Williams: VÝSTŘEDNOSTI SLAVÍKA - 6% z brutto tržeb - do 15.3.1999

Herb Gardner: SBOHEM LIDI - 6% z brutto tržeb - do 31.12.1996

Noel Coward: ROZMARNÝ DUCH - 7% z brutto tržeb - do 11.7.1998

Na co je třeba také dbát

Většina zahraničních agentur si přeje zaslání plakátů a dalších propagačních materiálů ke hře. Mnohé z nich přímo předepisují poměr velikostí písmen autora

k názvu hry a ke jménům hlavních představitelů. Ale i v těch případech, kdy zahraniční agentura není tak přísná, je slušné, aby jméno autora bylo vytištěno větším a výraznějším písmem, než jsou jména dalších osob, které se na hře podílejí.

Vydané texty

Ve vydavatelství DILIA vyšly následující texty: Josef Bouček: ANEŽKA ČESKÁ, František Pavlíček: PASÁČEK VEPRŮ, Nicholas Wenckheim: PETROPOLIS (velmi zajímavá hra o posledních devíti letech života Stefana Zweiga)

Vydané divadelní texty, které jsou na skladě, lze nadále objednat na adrese:

DILIA - Zásilatelství IDEAL, Železná 56, 267 07 Chýňava, tel./fax: 0311/91256

(Přetištěno z Amatérské scény č.1/96)

KRATOCHVILNÉ ČTENÍ

Přednáška na I. kongresu Kubelie

Téma: Náповěda v divadelních hrách společnosti Kubelie

Zpracoval: Jaroslav Brodina, 6.11.1980

Dnes se mi dostalo neskonale cti, vystoupit na I. vědeckém kongresu Kubelie. Již dlouho toužím po něčem takovém, co se tu odehraje dnes. Vždyť já jsa členem společnosti se jí neobírám toliko ve vzpomínkách. Já Kubelii žiju každým dnem. Denně totiž chodím ze zaměstnání kolem našeho vozu, který pomalu rezaví a trouchniví na čerstvém vzduchu, který nám hercům lahodí, avšak našemu vozu opravdu ke kráse nepřidá. Denně také musím odolávat důmyslným léčkám pana Růžka, který se tvrdě a nekompromisně dožaduje svých milovaných líčidel. Ale toto vše bude jistě předmětem přednášek kolegů a kolegyně.

Já mám dnes takový dosti choulostivý úkol. Mám rozebrat úlohu náповědy v divadelních hrách společnosti Kubelie. Tak tedy náповěda..... ale začněme od oštěpu..... chci říci od kopí.... vlastně od píky.

Položme si základní otázku: „Co jest to vlastně náповěda?“. A hle již na takovou prostou otázku se vynoří dvě odpovědi. Budeme věnovat svou pozornost tedy první odpovědi. Náповěda jest způsob, jakým se do herců, hereček a rekvizit během představení vlévá trocha sebedůvěry ve svou většinou dosti chabou paměť. Herci, herečky a rekvizity jsou totiž notně ztrémováni a notně trému před představením a během něho zahánějí charakteristickým pohybem.....ano, asi takhle. To je pak důležitost náповědy nabíledni. Druhá odpověď je sice kratší, ale má také svou platnost. Náповěda je totiž to, co nikdy diváci nevidí (výjimka je pouze v hrách Kubelie), ale na rozdíl od herců vždy slyší (toto prosím v Kubelii výjimka není).

Naše společnost (mám na mysli divadelní společnost) má na úlohu náповědy opravdu vážný náhled a její důležitost si plně uvědomuje. Viz přímo klasický případ.

Principál kdesi v Praze za horama najme jakous takous dívku coby náповědu. Tato náповěda během celého tvrdého nacvičování hry (což obnáší asi tři dny) neustále chytře uniká neustálým telefonátům, dopisům a telegramům, které za ní horoucně vysílá pan principál Bek (mimochodem, pro příští kongres navrhuji zařadit téma Osobnost pana Beka ve hrách společnosti Kubelie)...ale kde jsem to vlastně přestal, aha, tak tedy tato náповěda uniká a uniká a my zkoušíme. Chvilí napovídá ten, chvilí ona a je z toho pěkný galymatyáš, když musí člověk ke svým třem rolím přibírat ještě roli náповědy. A teprve v den, kdy se rozeskrípou útroby našeho vozu, objeví se něco malého, drzého a prohlásí suverénně, že je náповěda. Ale budiž, náповěda i když na poslední chvíli, je a to je hlavní. Cestou ve voze se taková náповěda musí prokousat hrou, která je celá překopaná, dialogy přepsané, jedny odstavce vyškrtnuté, jiné dopsané, jedny stránky vytržené, jiné vlepené. takto se náповěda teoreticky vyzbrojí a stane před prvním představením. Premiéra je věc zhoła neznámá pro nás, natož pro novou náповědu, která hru v našem osobitém podání vůbec neviděla.

Premiéra začne a náповěda již na první stránce zjišťuje, že ji principál sice dobře teoreticky (a možná i jinak) připravil, ale že je to on sám, který skáče z první stránky na desátou a plynule pokračuje na sedmé. My všichni jsme po celou premiéru slyšeli zoufalé šustění stránek horečně převrácených, aby alespoň někdy hercům vyhověla. Tak v klidné pohodě uběhne premiéra.

Při první repríze se náповěda již pomalu začíná orientovat v překvapivých obrazech bratří Beků, pana Maxmiliána Kašpara a ing. Piši vulgo Zoufalého. Ale protože to je vlastně komedie a náповěda konečně začíná chápat děj, baví se stejně dobře jako těch osm diváků v hledišti a místo toho, aby napovídala, řve v bedně smíchy, zalyká se a pošklebuje se hercům, když nevědí jak dál

a začnou improvizovat. Třetí den již začíná náповěda ve své funkci pracovat. Ted' už jenom takové okamžiky, jako když má zazvonit a zvonek visí čtyři metry od bedny na voze rozvířují hladinu všeobecné pohody na jevišti i za ním, kde herci zahánějí trému oním charakteristickým pohybem.....ano, asi tak.

Doufám, že jsem aspoň hrubě nastínil důležitou úlohu náповědy zvláště v kubelii. Jednoznačně vyplynula tíha obrovské odpovědnosti na pilíři souboru. Proto mi dovozte se ještě zmínit o náповědě ve světle specifických aspektů souboru Kubelie.

Náповěda nemůže například zahánět trému oním charakteristickým pohybem, ano - asi takhle, protože z bedny nesmí ven. A když už je náповěda konečně venku, je už zpravidla zahaněč trémy uvnitř. Pohovořme ještě o pracovním prostředí naší náповědy. Je jí vyhrazena bedna o rozměrech 26 x 37 x 19 cm. Tam musí být náповěda skrčena asi v této poloze (ano, děkuji) skoro tři hodiny. A to se jí tam ještě musí vejít svíčka (na svícení), případně baterka, zvonek a náповědní kniha. Zažil jsem sám na vlastní kůži, když ředitelství a hlavně pan režisér Kašpar nutili náповědu, aby přechovávala v bedně čerstvé blesky a v určitých okamžicích se s nimi proháněla po jevišti. Přitom každé vymrštění z bedny odnesly kalhoty náповědy, neboť ředitelství nebylo schopno zaříditi ohnutí tam čníciho hřebíku.

Myslím, že je na čase, abych uvolnil místo dalším přednášejícím a dovozte mi tedy vyslovit přáníčko. Rád bych někdy zažil, až po představení přijde za náповědou režisér a principál a řeknou: Dneska jsi nás podržela, náповědo, díky. Děkuji vám za pozornost a s pozdravem

Méně peněz zbrojní vědě,

větší gáži náповědě

se s vámi loučím. Děkuji též své demonstrátorce za namáhavý výkon. Děkuji.

(Pozn.redakce: Fotografická či jiná obrazová dokumentace demonstrací se bohužel nezachovala, nebo alespoň nám není známo. Je tedy na čtenářově fantazii či osobních zkušenostech, jak tuto vědeckou přednášku zužitkuje pro svou praxi.)

Středisko amatérské kultury IMPULS
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové

NOVINOVÁ ZÁSILKA

19-04-1996

A R T A M A
redakce Amatérské scény

Křesomyslova 7
P.O.BOX 2
P r a h a 4
1 4 0 1 6

"Podávání novinových zásilek povoleno OpSp Pardubice č.j.: PP/1-3269/93 ze dne 30. 9. 1993."